

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a neologa sve pokvaru“ Nat. Post.

Predstavlja s poštarskom stoj 2. for., a seljaku samo 1. for. za cijelu godinu. Razumjer 1 for. za poštarsko 50 novč. za pol. godinu. Izvan vise više poštarska, odnosno 20 novč. za seljak i 10 novč. da im list saljemo svima ukupno od jednog zavojem i imenom, davat čemo za 70 novč. na godinu arakou. Novč. ve selju kroz poštarsku *Naznačnicu*. Imo, prezime i najbolji Postu valja jasno označiti. Komu List nadodje na vrtnome, oček je javi odpratljivo u otvorenu pismo, za kojo se neplaća poštarska poštarska, napisat izvana Redakciju. Tako List prima i drži, ako je poston, to ga i plaća.

„HANDS OFF!“

Gladstone.

„Prste k sebi“ vikaše glasoviti državnik Gladstone branec slobodu balkanskih naroda; „prste k sebi“ uzkljuknute i Istarski Hrvati u njihovoj nedavno izdatoj knjizici *Talijanom i svim na koji spada opominjanju ih time da se toliko Talijani svojim geslom „il nostro confine sono le Alpi Giulie“ koliko Niemi onim „von See zur See“ bili ovi gledi mu drago, kane svakojake misli osvajanja njima ludjeg življa, jer da istarski Hrvati nisu voljni postati niti Talijani a još manje Niemi ho estali tvrdo uz njihov materini jezik, uz Hrvatsvo.*

Koliko se iz čitanja knjizice pro-suditi može, Istarski Hrvati bili su pobudjeni na tiskanje iste člankom Paola Fambrija „L'Istria e il nostro confine orientale“ tiskanim u „Nuova Antologia 1879. Roma.“

Da je hrvatsko pučanstvo ove zemlje, kojega braniti nam je uzvišena zadaća, onaj Fambrijev članak, koji je ne samo o Talijanima no i o drugim narodima bio mnogo čitao, bez odgovora nimošio, imali bi Talijani i svi ostali europski narodi pravo držati istinom, da su Istarski Hrvati posvena zadovoljni programom odbora imenom: „Comitato d'azione per le Alpi Giulie“. Nu svakomu svoje!

Ali tako nije — zato nehtjedno ostali odgovor u dužni i želju im bje opozoriti jedno svjet, da kod rješenja pitanja čija da je Istra imadu i Hrvati odlučujući glas.

Glavne momente iste knjizice potaknut čemo na ovom mjestu kao što obećamo našim čitateljem.

Fambri nadahnut principom, da Istra može postati sjeverna pokrajina savršene Italije, osniva svoje osvedoće-

nje na etno-hidro-orografske odnose i na vojničke i državne potrebe.

Njegovi članeci sastavljeni su po-mjeu sljedećih članaka pisanih već nazad 20 i više godina od danas od Talijana, kojim odnosaju naše zemlje nisu poznati bili. I tako bi, da je i Fambri upao u njihove pogreske dodjavajući i svojih samo, da mi čim sjajniji zaključi k bude. Al kuća slabini temeljnog gradjenja mora se poruši.

On treti među ostalimi, da u Istri žive kraj Talijan, koji naravski po njegovom brojenju sačinjavaju većinu zemlje, i „slavski“ narod, ali da se ovaj u jedanast pasminah dieli, tako da jedna drugu nerazumije!

Kao posljedicu drži za stalno njihovo obnarodjenje ili potajljanje, kako kako se njemu pričinjava dnevno-meh preostimlje.

U odgovoru *istarskih Hrvata* su vrlo vješt opovrgnute ove zlomne izmišljotine tvrdče sto našem čitateljstvu nije nužno pobliže objasniti, da u Istri živi jedan narod a to „*hrvatski*“ koji ne samo, da se razumije međusobno u samoj zemlji, no koji je član istog naroda živinog u banovinah Hrvatskoj, Slavoniji, Dalmaciji, Bosni, Hercegovini itd. Ovaj faktum nije samo dokazan našom prošlošću putem povjesti, da je jedan hrvatski narod krenuvići iz karpatkih zemalja naselio spomenute pokrajine u kojih se je poljški uredio i prvo pod knezeviču vlast pod kraljevi svoje krv kroz mnogo stoljeća živio nego i neobrovom „stomu sadašnjosti, da se u svih onih pokrajinama jedan jezik govori, iste običaje i nosnje imu, istu pjesmu pjeva te da sam narod jezik svoj hrvatskim krsli.“

Fambrijeva utvrda dakle da u samoj Istri žive 11 pasmina slavskih nećuvena je kleveta, koja je rado upotrijeljena od onih, kojim je milo do-

kazati, da istarski narod — budući tako razdiđen — nemaju naravna prava na političku individualnost tim više što nemaju naslona na nijedan naokolo stojeci narod i da je tako opravdan talijanski pokret za uvedenje talijanskog jezika, koji bi sve one pasmine ujedinio i jednu u drugoj približio, čemu bi imala slediti, kao vrhunac napora ujedinjenje i oslobođenje Italije, dosledno uvrštenje Istre med talijanske medje tako da bi ona postala prava i naravna medja „il vero confine orientale“ dovršene Italije.

Ali Hrvati u samoj Istri ne samo da su u ogromnoj vecini (180,000 Hrvata, 60,000 Talijan) živućih vecinom na obali jadranskog mora), ne samo da nisu odtrgani od ostalog hrvatskog naroda, što živi u raznih pokrajinali sve do sarenog Delteinja ili do Bojane rieke — nego Hrvati u Istri nezaoštaju niti moralno za Talijani, jer je prosti nas hrvatski narod danas mnogo brižljiviji za politiku i više čita no talijanski i jer imamo i mi učenih ljudi svake stroke, mi su nam razrešeni po svetu te prisiljeni tražiti hleba u ludjini ili u susjednih pokrajinali. Kako se kod nas napreduje dovoljan je dokaz, da teće tekar deseta godina da su se istarski Hrvati počeli buditi — a evo ih već danas gdje dovirkuju ne samo Talijanom nego i svim drugim „hands off—prste k sebi“ ili u ludje nemojte dirati, jer te neposteno.

Motreći hidro- i orografsku kartu Istre svakac će reći da istarsko vodo, kojih skoro niti nema, nikakve nemaju sveze sa talijanskim vodama, pa se one i izlevale u more na istarskoj obali, koja spada južnog t. j. dalmatinskoj a ne zapadnoj talijanskoj obali, kako to sam Fambri u prvom članku svoje razpravice razjasnjuje. Gorah prama sjevera nema, da bi se moglo reći, to je prava naravna graniča, to je pojas,

bedem. Talijani i Fambri s njima snijaju o Julskih planinah, te oslanjaju se na svoje karte (koje su, kako sam izvodjena) grubo i netočno narisane) tvrde, da su one nepretrgnuta visoka planina: taj njihov budući bedem — ali koji je proputovan onaj dio našeg kraza svega toga kod najveće pazljivosti opaziti nemože. Ali i neobazirajuće se, što nisu Julske planine nikakva izražena granica, jer bi kap takova morala i sada imati upliva na administrativno razdiđenje pokrajinali, na trgovinu i promet a možda i na jezik naroda koji ov u okružju istih živi; česa se u istini opaziti nemože — niti povijest nam nepruža podatak, na temelju kojih bi se moralo uztvrditi da je i za Italiju neobuhodna potrebita jedna gorska kosa za granicu. Zavirimo u europsku kartu pa da vidimo koliko država uživa tu blagodat božju, te naravsku granice pa onda otvorimo povijest i pregledajmo, koje su bile granice sličnih država — dali su narodi i države ikad težile za naravskimi granicama!

Kad budu narodi slobodni i probudjeni neće bit potreba nikakvih granica — onda će bit svjet jedna država a zrak koji nas okružuje bit često pojast granica ove države: dok pako živimo u neslobodi odlučit će na granice oni elementi koji su jači, te ako Talijani nemaju dovoljne snage užudim umislijeni bedeni Julske planinah, bile one makar onaka medja kao Pireneji. Počasni od Hanibala pa do Napoleona a najzad i do ruskog generala Gurka imamo dosta dokazau, da gorske planine nisu neprekoračive granice-heden!

Napokon hoće Fambri dokazati, da Talijane tjeru vojničko-političku nuždu na osvojenje Istre do Postojne, da ima jedno bregovito zemljiste ograničeno lancem julskih planinah, na kojem bi se mogli obraniti od svake daljnje navale

PODLISTAK.

Glagoljica u Barbanu, Raklju i Motvoranu.

Zara pisa latice dana
U Raklju se statim večer
Mila želite istrijansku
Evo zara u trevo ujeđu
Ovo oduševi zakopanje
Bogat rječnik i slavni

Da, doista bit eo dana. Zaluđo su se pobucieli zidi; zaluđo su se razkomadale kamenite ploče; zaluđo su se amo tamno palila cela i varoši, i s njimi njihovi arhivi. Toliko je još blaga ostalo po svom miloj nam pokrajinu, toliko je po njihovih zidovima tragovao naše hrvatsko kulturne, da naši protivnici badava proglašaju apokrifnimi naše izprave i porječe.

Ovo moje critice su odjek pisatelju podlistika „Naša Sloga“ br. 12., iz ovih stranica istre, po bljahu Hrvati nastavili mnogo veće strančko vlasti; a napisane su također i u suda našega pokrajinskoga „porješnjicata“, kojim on tvrdi, da je izprava od 5. srpnja

1825. „absolutno apokrisna“ — sud, uz koji nemogu nikako pristati, a neko nit nijedan, koji same malo poznaju povjestrano stvari našo istre. —

Mnogoljubno tragovo mile unu glagoljice nadanj u svih trih na četu oroga slančica spomenutih občina.

Putejnj prije 15 godina s mnogočim gosp. Mihailom Čleronom, viđo sam u krije istovrarskoga pokopalista nadgrobni skrjili nosenje hrvatski napis u glagoljiskim slovima. Zabiljeđo nemogu ga tako pročitati čitača velika vruća žarišta dana prije pod skrjili postavljena; a kasnije neimadu prilike vratići se taino.

U Raklju, gdje skoro svi plavori glagoljasi kao i barbarski bijajhu i biljetkici carske oblasti, viđi glagoljiskih napisab u crkvi sv. Janje. Posjedujem istopis opuske rakalskoga župnika Jurja Burića pisane latinski po pisaru i biljetniku barbarskom Antunu Kančinu god. 1551. Pod njom podpisana je kao svjetok onjednošći kapelan Pavao Valoubi s glagoljiskim slovima. Od lipnika iste crkve Jurja Bedričića (1557—1575.) hrasnjene su u arhivu barbarske občine dvi opuruke pisane glagoljicom.

U nadioniku župne crkve barbarske učijenjem g. 1640. zabilježeno je medju drugim i ovo: „... quattro Libri illirici grandi di carta pergamenae.“ Te knjige bili su za stalno glagoljiski misali i broviri za slatku božiju kod ovđesjnjega kapitola. Od ovakvih knjigah posjedujem list pisani glagoljiskimi slovima, a manji list pisani glagoljiskimi slovima, u kom biće rezava talijansko njemacka slavica, koju nadjoli u knjizici među pokojnjim praštelica plovana.

Glagoljskih biljetkata nadanj na omotražnijih zidovima sedmiorice crkava barbarskih, i to: u sv. Krizu, u sv. Duhu, u sv. Jeleni, u sv. Jakoru, u sv. Bogorodici od Oranice, u sv. Ljutjern i u sv. Antunu opatu. Sada se već nemogu viditi nego u ovoj zadnjosti, jer su one sv. Jakora i sv. Bogorodice od Oranice u vapnom pobjeljena, a ste ostalo nemilo porušeno.

Cuo sam od starijih, da bijaju u ovoj župnoj crkvi barbarskoj, kao također na pokopalističu sv. Krizu, skrjili na takav i grobovih sa glagoljiskimi i gotičkimi napisima. Ali kad bijaju ta crkva god. 1570. presidama, poglavilo je sra takove ploče, raskomadalo i uporshilo kao zidni materijal. Samo dva

komada naša je pokojni kanonik Stanković, jedan s gotičkimi drugi s glagoljiskim slovima imeni župana Ivana Ercevica i Antona Bjeloglavca. Kad je kanonik dignuo svoju kuću, sazidao je ola ta kamenja u zapadni zid zgora sterna, gdje su i danas vidljiva.

To će bit dostatno za upoznati, da su i u ovih krajih nadi stariji castilli Boga svojim milozenjem hrvatskim jezikom, i da su kod svojih poslova upotrebljavati svoje hrvatsko pismo. —

Barban i Raklji, ti starinski hrvatski graditi Istri, dali su medju drugimi suzbiti sud zgora redenoga povjetnictava. I ovo nadanj u arhivu ovo občine izdak razvoda istrijanskoga napisan u dva primjerka u vremenu Jakova Loređana proveditora i kapetana (1519—1522.) u Labini. Napisao jih je Anton Laurenti občinski bilježnik po zapovjeti mjesatske kuce Loređanske, moguće u Beneciji i gospodajuće ono vrijeme u dijelu Istre, i to čita medju medju občinu labinsku, barbarsku i svetivansku. Ta dva primjerka katu smanj po soli da se jo držao autentični primjerak redenoga razvoda u pokrajini i u Beneciji, te da se je po njom odlučivalo o medjai, kad god je trebalo.

bilo od Hrvatske ili Njemačke. Neću prosudi svet ako može nama biti ova mlijeva umisljena nužda dostačna za odreći se od naših zemalja i prepustiti nemalem broj našeg naroda — u tu-djineve ruke! —

S druge strane nije baš ni za slobođoumne Talijane ponosno koji su se sami moralni toliko godinu boriti za svoje oslobođenje od njemačke vlade da i oni bas sada idu na to, da sprave pod sobom njima tudi element, koji bi k njima u isti odnos u stupio kao Venecija i Lombardija prama austrijskoj vlasti i koji bi također njima kao što oni u ono vrieme austrijcem morali neprestano dovikati „fuori lo straniero!“

Zato su Istarski Hrvati razlagajuće onom knjižicom znaničeno nitočnosti i izmišljene Fanbrijevog spisa imali pravo uzklknuti Talijanom i svim na koje spada „hands off!“

Mi preporučamo svima čitanje one vrlo podučljive i genialno pisane knjižice i želimo da onaj uzkluk „hands off“ postane u Istri iškrom buditeljeom kojim bi imali svu Hrvati tudijencem, kad se u naših poslovih nepozvani nje-saju, opomenuti, da svaku nepoštenu djelo čeka plaća osvete. *)

Sastanak hrvatskih djakah

IZ ISTRE I PRIMORJA.

Iz voloskoga kotara.

Uza sve protivsne hrvatsko u Istri ipak se budi.

Zeljno očekivani sastanak hrvatskih djakah imenito iz Istre obdržavao se je.

Dne 4. t. m. već u jutro došla je li-pa četica djakah iz zapadne Istre preko Učke u Iztočnu. U stanovito uru satrušena sa djaci iztočne strane uputila se je na postaju u Matuljih. Svi jedno zapjevali su pjesmu kad se je približavao vlak dolazeći iz Rieke.

Broj riečkih i primorskih djakah imenito pako gg. odbornikih prese-nio je.

Pjevajuć, razgovarajuć, sače se preslo se postaje u Jurdanah i Šapetanah i prisipjalo na postaju trnovsko-bistričku.

Trnovsko-bistričke gospodje i gospoda dočekali mlade Hrvate kako se braču dočekiva. Znane se pozdravljaju, neznane dotad upoznavaju se. Svi zajedno krenuće u gostionu tik postaje krasno nakićenu narodnim zastavama i sa „dobro došli“.

Pojačani kor sa njekojom gospodom učiteljeb učinio je pokuse, razgledao tko Trnovo tko Bistricu, brzo je došao sat koncerta.

Prostorije se prilično napunile, prenda je, imenito za krasni spol, gospina nješto daleko od Bistriće.

*) Upozorujemo na oglos, koji se naziva na te teme stran.

Taj izrada glasi od rieci do rieci orak:

COPIA.

1325. 5 Maggio.

Sentenza, et apposizione da cui fini posti p. il Co. Alberto de Methiliche di Pisino, a messer Raymundo Patriarcha d'Aquileja, e alle Siglie di Venezia, con l'intervento di tutti li SS^e della Provincia, li Zuppiani dei Luoghi di fuora. Messer Bilatin Marchese di Zabudia, con molti huomini; Krasmo sindotto e servitore del Conte di Gorizia, Itapo e Draguchio (P.). Le Comunità, Zappian o huomeni di Pinguesta, Montona, Albona, Barbana, Settiranaz e Cossur. Dando conto tutto le Comunità, e dicendo: questi sono i veri confini di Noi; indi li Vecchi da una parte e l'altra, mostrarono quattro sassi sepolti, calano con la sua Croce, li quali mostrarono quattro Confini d'Albona, Barbana, Cossur e Settiranaz. Onde testi stabilito, che proc. Pisino, di sopra il Fiume grande dell'Arca, tutto di Settiranaz. Dal canto di là s'è l'acqua del Fiume grande, Cossur, sino li termini tra Samber, da proc. sotto tutte l'aque et Fiume grande dell'Arca, et tutte

Predsjednik odbrava za sastanak spomenu svrhu sastanaka i pozdravi zgodnom rieci prisutnike.

U govoru morade biti kralak. Velenični kotarski kapetan dodje kratko iza gostova iz Postojne, daje pismenu dozvolu za sastanak, u kojoj zabranjuje predsjedniku svaku i najnedužniju rieć o politici, što i ustnemu opetova. Počastili su sastanak i e. kr. oružnici. Nit u voloskom kotaru nisu djakah postigli sami. Na Voloskom žurili su se prema njim čim su tamo dospijeli. Čim su morem prispljeli u Lovran, već došao je tamo jedan sav zapuštan. I u Ičićih strazili su jih, da njim se ništa zla nedogodi! —

Govor g. predsjednika bijaše sa svim tim občenito povladjivan. Poslije govora pročitao je isti brzojave stigle djakom skoro sa svih strana krasne nam domovine. Nit Istra nije zaostala. Burno upravo bio je pozdravljen brzojave dra. Dinka Viteziea. Njegove zasluge i Hrvat i Slovenac jednako cijeniti znade.

Pjevalo se je vrstno pod vodstvom mladoga Hrvata s onkraj Učke.

Udarala je na klavir, kako valja, mlada keverka dra. Balmanu, nećenica na visoj djevojačkoj školi u Pragu. Pjesak, zelja za opticanje sviranih komada dokazom njoj bijaše kako njoj je zahvalno prisutno običinstvo. Za prvi put je na javi igrala. Tvrdio sam uvjeren, da nije za zadnji. Njezin brat veoma vjest na glasoviru kao također njekoja gospoda učiteljeb zabilježili su običinstvo sviranju u dalnjem tečaju zabave.

Iz programa spomenuti mi je još deklamaciju „Propast Venecije“. Shodno bijahu to rieci. Venecija uz druga zati-

rala je istarske Hrvate. Ona je propala, jer bijaše utemeljena na tiraniji, na absolutizmu, na nepravdi. Hrvati, koji su nju kao također druge krv bijanili; Hrvati, koji su za druge krv bijanili; Hrvati, koji bijahu prečesto oruđje u tudjih rukoh; ti Hrvati osvještenju se, i za nje kućnuju je rat slobode. Oni već neće drugim službovati. Oni će se se biti. Oni će svoje braniti. Kad se ona te rieci uzme na um, da je g. deklamator razumio i čuo što je blagorječio, da je od sudea k srdeću govorio, onda se lahko pojavi da je deklamacija bila popraćena gromovitim pljeskom i živio-klici.

Govoru, deklamaciji, pjevanju, sviranju sledio je ples. Plesalo se je živalno. Plesao se je i primorski hrvatski ples.

Vecina družbe i ženske i mužake zasjela je oko sata poslje po noći za hrvatski stol*. Tu se je redala zdravica za zdravicom, pjesma za pjesmom. Prva zdravica bijaće dakako domovini; kojoj je dakako shodna pjesma sledila. Od drugih zdravica da spomenu onu brači Slovencem imenito prisutnim, koje

se je pozdravio i prije plesa, g. Balmanu, koji je sa svojim omogu dovrjenim k ljeponu uspješnu zabavu i dru. Dinku Vitezieu, kojim se je drogi dan i brzojave nazdravice priobilo.

Zora je već skoro pucala, kad su se braća razstajati po-ela, da se malko opučio.

Domaćini i domaćice htjeli vidjeti još jednou mlade Hrvate. Došli na postaju. Pjevalo se stiskalo si ruke, ljubilo se, dok se nije vlak metaci potco. I kad se već metao znakovi međusobne ljubavi nisu prestali, dok god je oko je jednih u druge zrieti moglo.

Kad bi u našem djevojačju uvjejk tako iskreni, tako sređeni, tako složni bili, tad nebi drugo čekali na onu želju, koja bijaše izražena u prvoj zdravici kod „hrvatskoga stola“!

Kod Matuljih doček a mlade Hrvate liepi broj Kastavaca pod krasnom hrvatskom zastavom njihove cijanomice. Za njom poredalu se svu i ponosito korakom put Voloskoga.

Ceta pod zastavom, pjevajuća „U boji izvazi iz kuća“ i Volosčake i Volosčice. Komu ter komu, osobito njekom Talijanskom činovnikom i njihovoj djeci mogase to biti tri oku: domaćim ne Ta jezik, kojim se govorice jest njihov jezik. Popostav malo na Voloskom krenu čela u volosku lještu, ukre se na ludje, i krene pjevajuć put Lovrana-grada.

Liep broj Lovranačih dočekuju je kod mora. Mužko i žensko potrebljalo je na polje, kad se je pod hrvatskom ladjom zapjevala hrvatska pjesma. I iz dalnjih mjestih bijaše u Lovran ljudi došli.

Mrljom vec krenu se prema Ičićem. U Iči dočeka ju svečano običenje čestili lovranški glavar u družtvu još njego gospode loga dražestnoga uještanu; oslovi ju krasnom rieci potičene ju na rad za bolje mire nam domovine hrvatske. Predsjednik mu se na tom nenadom ali tim radostnjem dočeku srdično zahvali. Grunesni, optovani „živio“ vrlo punu načelniku Hrvatu pratio je predsjednikove rieci.

Bilo je već zatamnilo, kad smo prisipjeli u Ičicu, gdje se je komers obdržavao. Bijase to u sred luopog i umno obdijeljanoga posjeda g. Peinjaka. Pod vedrim nebom bijaše napravljen velik i krasan stol za našu nadu. Veće hrvatskih zastava krasilo je vrtao. Uz liepi broj posjetniku i posjetnicu iz Ičke, Lovrana, Voloskoga: uz dobro razsvjetu; uz pucanje mužara; uz paljenje Bengalskog oginja priređalo mi se kao da sam u njekakvoj vilinskoj bašti. Zaigralo se, zapjevalo se. Većeralo se. Nazdravljalo se. Zdravice krasnom spolu imenito zastupnicam istoga na komersu; domoljubnom svečenstvu imenito zastupnikom istoga kod stola; na im-

duži, tako slovencem pomorskom poglavom, ponoscem se sa svim hrvatskim porjeklom, osobito njihovim zastupnikom kod sastanka; uzorom g. Korićem brodovlaštu i posjedom, koji kako malo kojih svoju djecu odnosi, jači znade, ne u Ljubljani ili Marijanu ili Gradcu, već u Zagrebu, u tom hrvatskom središtu; te zdravice vrlo bijahu bueno povladjivane. Uime kroz mnoga spola zahvalio se je gospod Zanimivo, kako je njemu pritrođen ali i iz duše progovorio je ujekod rieci. Najsladj, svoj materinski, jezik, način gospodje i gospodjice uvjejk mogavati svojoj djeci goruću ljubav, da njega u mlada srdeća učepivati, svog supruge u rodoljubnih područjih počupirati. To bijaše smisao njegovih rieči a te rieci povladjivala su nešamno go spada, nego i one, u ime kojih je progovorio.

Deklamacija „propast Venecije“ optovljala se je s istim odličnim uspicom hom kao u Bistrici.

Progovori, zapjevaj, zasvir, obroze dva tri puta; ponoć se probija Državno se po e razlažiti.

Sruđen uprav bijaše razstanač s domaćinom. Bijase prvi put. Nebilo zadnjeg.

Zelilo se je taj sastanak pribrojiti u zabitnijih gdje krajevih Istre. Zelilo bijaše i opravditi; ali iz punjenje bijaće težko. Za potrebit budi ovo dosta.

Ijetos se je uježdo u Istru. Sliči-đeli godinah koracići će se dalje Bog pomoći!

DOPISI.

Kostav 1. septembra

Vam je već znano, gospodine učenice i znano je svim čitateljem „Nasa Sloga“, kako se je ova občina moraljiboriti za svoj obstanak proti hrvatskoj gospodbi. Da se dokuže, kako se temeljiti bili svi prigovori proti natočnom zloglasnom Cudernu, mormo bi već danas bili gotovi proti njemu proces za pronevjereni novae. Nu ni danas jes se nezna je li za sbljju ni počela iztraga proti onomu Don Quixotu. Ču jemo, da govor, da on nije prouzročio novaca, nego da si je samo zadražao na ratni tromjesečne plăće, koja ga je išla, kad je u mjesetu bio dignut. Edan dino taj izgovor neponauč, jer ga obena nije digla sa snžube, a da ga je ona imala dignuti, bila bi morda užela u obzir tri mjeseca odpremne, ali sad je kasno. Neka trazi iz Poreča što želi, a za vas je on pronevjerebiti novaca, kojih mu je utjeranje javnom oblašenim uživo. Janta u Poreču dala mu je u odatom dresu furiči dura za džubu učenim občini hrvatskoj.

Rakova je ta služba bila, došavam je ako vas upozorim na ovo: slo-

lečini elanci. Pozdravite Vaše druge, želite Hrvate. — Pridružujete se mi svim Vašoj najvrloj i najsladljivoj pobjornici rodoljubom po Istri, da saberi jedne mogu napis, llistine i povijesne sljedeće se naše prošlosti. Kako je „Nasa Sloga“ tiskala način hrvatsko pjevanje po Istri, i kada je se učinila, da se joj malo po malo joj ujek dobivati; tako će ona iz svoga srca tiskati slike hrvatske sponjene. Pjesme su zavida dokaz našega sadajnjog bivstvovanja u Istri napisi i što je tomu slična mrtvi su dok je protoga nam bivstvovanja. Svaka i najmanji može buditi koju i znamenitu činjenicu i svjetliti. Lep nam je primjer, koj nastavio u lavduku, sto ga ovdu tiskasno. U izvornik razvede istrijanskoga zove se naš jezik „hrvatski“ jezik. U ovom izradku, napravljenom za inčuljegje uplije ili bolje reku za tega jarina vlaste miljetacke, zove se „longischiva“. Tadišći su, koji su nam potlačeni, nadali im „Slovo“. I sve što slijede zvono. Sami smo se od rukada zvali zvali Hrvati, i sad kada naši neprijatelji da budešte robovi; mi hoćemo da budešte, i biti čestobeni Hrvati!

Josip A. BATREL
Barbarac

Srđačna Vam hvala gospodine i prijatelju Joso na Vakuum trudu. Bog da, da bi čin prije zadobili ono, česa ste privremeno skoro bili, te nas opet počastili s crakovimi i

Uredničivo

em iz ponudana izvora, da je nanesao u glavnu knjigu dužniku, na stotine obvezali, koje neimaju tipa stranke, ni glavaru, ni seku, je i vam dosta!

Cijem i to, da je nasra občina sam pisala na Jutro talijanski, ako kakav odgovor, jer na hrvatske e nemože rešitve dočekati.

Bilo bi ipak vreme, da zemaljski g. Vidulić jednuput progleda i glave izbjige ljudi misao, da će i više od ovoga čistoga hrvatskoga učiniti lastarde ili irredentiste, čemu, čija će najkasnije občadati, e za naše materijalne interese fano u malo brinu, o tom suve vino osvjeđeni; ali neka i u pitanju jednoga jezika budu tvrdi, kako do nas, vidit ćete, kakvu piludu će ju vitske občine do malo časa pribaviti, te nije tako prostrana da bi na jednom kraju mirak bio, dok na drugom ne svjeti!

Radotak. U jednoj svojih sjednicama klijirlo je kastavsko zastupstvo, da koncem tekufe godine digne iz službe sp. blagajnik Sabljic a na njegovo mesto izabralo gosp. Kazimir Jelensića, od ovomu zaključku rekurirao je gosp. blje u m. k. kapetanat, koji je radio u istom zemaljskom odboru u već kao kompetentnoj oblasti. Nuzodno imamo spomenuti, da je ovaj mao možda bio po volji i vođa na ne samo nještoj osobom nego i u koji su istog Kazimir Jelensića pod kriminalnu izlagu slavili naši tobōz da je odvise proti Čaderu. Vraćajuć se na stvar imamo da je zemaljski odbor bio prislužen da u zakonitu imenovanje gosp. K. usira a odbiti reksus gosp. Sabljicu, ali te prigode nije mogla pomoći niti zna, da je g. K. Jelensić mlad te da na njem ostala jedna inadženacka ga, jer je po zakonu čest i slobodan neugodno posledice i sposoban da svaku službu, u samu občinsku i cesarsku! A ipak ēujemo, da je nještoj nemirnih duhova, koji se u zadovoljili odlukom zemaljskoga vira te bi — kao uvjek — hteli u neprilikah ēinit kastavskoj občini, u jih bilo, što nas u svojoj kući, jer i sad eak i u zakonite odluke kopati? Kastave, držite se daleko krvih prorokah, sad imate vrednoga venoga domorodača za občinskoj k. prestanite straćari, odaljune od dugotrajne borbe te se ponazu u vašega tajnika, koji želi i hocati kastavsku občinu podigni i u stepen da bude uzor-ubetna hrve istre!

Klana 6. septembra 1880.

U našem selu vam nema osobnih stih, zato se redko i utaju u mloj „Slogi“ dopisi od ovuda. Vendat imamo dve nove stvari, kojih ce po vremenu mnogo konstati, a bi mogla mnogo skoditi, ali ukano neće. Hoću da vam opisem oboje občinsko upraviteljstvo dohvatio u selu dva sajma na godan, i vito od blaga. Prvi sajam bio bokovu dne 16. augusta, a drugi na Jerolimovu t. j. 30. septembra napred svake godine. Prvi je bio osobišti, jer je svaki počak, vendar bi se bilo moglo vito liepih kralja, da je bilo da jih prodajući nisu preskupo tragi sajam na 30. i mjesecu, bit će mnogo bolji, jer dolazi tmu Jelenski i Kastavski veliki klana, i do 500 glavati delaga, a blizu su Skalme, Lapa, studena i gorje. Kastavscina, i vti imaju dosta goveda, ter se da će se ovi sajmi po vremenu miti. Sajmovima je udarena na mri, sajmovima je udarena na mri, to je pre da je poglavstvo i vik ēujem da je poglavstvo

već učinio, sto treba da se bude po biralo samo 45 novičala od goveda. Kruševi i tele plaćaju po 10 novčića, ovea 5, kojih kao govedo, a kramarjavi 14 novčića, od metra u četvero ili samo 7 novičala, ako je trgovina male vrednosti. U Klani vode bepe ceste iz Kastva (2 sati), iz Rieku (3 sati) i iz Šapetanu jezeljevičke staje (2 sati).

Prekucnje bila je je jedna komisija na vrh Paku u našoj gori. Bio je na mjestnik kotarskoga kapilanata g. Fabris i Šumski komisar gosp. Tepper, zatim zastupnici cabranksa gospodstva i Hrvatskoj i zastupnici občine: g. tajnik ministra glavaru, savjetnik Cucačević i odbornik Gatis Mate. Čemu ta komisija? Edo da vaze. Gospodstvo Cabranksa koja poglavito po Klani izvozi na Rieku svoju trgovinu, prodava takodjer u Bistricu svoju bukovinu za piljenje šarica. Takovi se kosi zovu ovijde brana ili kely. Ta je bukovina godine i godine proklazila u Bistricu preko Klane, ter je naravsko stvar da su poglavito Klanjan i bližnji soljani to vozili. Ali na jednuput pade gospodstvo Cabar u glavu, da će probiti cestu od vrh Paku preko Zabicea po katalanskoj dolini na Bistricu, jer da ju vožnja preko Klane mnogo stoji. Ona se ludo upira na Šumski zakon, koji kaže da mora puštiti kroz tvoru goru pol. onomu, koji bez njega nebi mogao izvesti lsea iz svoje gore, ili bi za izvoz morao mnogo trošiti. Ali su gospoda u Čabru zaboravili, da u Šumskom zakonu nije receno, da se bukovina iz cabrankske Šume mora bas na dascice piliti u Bistricu. Neka je prodavanja na Rieku za dvojiti drugu svetu. Zastupni obcene oprih su se ludo tomu zahtjevu Čabracima ne samo radi svoga interesa, već i za to, sto bi neizmerno skodilo kotarskoj cesti Pohe Pehlju, da se iz gore obrene cesta na Bistricu. Sada cekamo odluku i kr. kapitanata, koja nemože biti nego povoljna po občini, jer oblast nesmije za volju bira jedne gospođe odložeti triju cestama u selom življene.

Ljetina je bivali Bogu u svih krajevi vrh hepo. Kastavscina je dobro urodila zloto i vinom, a da nije boza gdje god polovomu posabla, u kada bolje godine. Vremje je, da nemožemo želiti bolje, i tako dok mi g. blagoslovjeni krajevi ljudi stradaju, nas će kras vojnjom božjom ove godine naplatiti trud.

Pogled po svetu.

U Trstu 15. rujna 1880.

Carev put po Galiciji jest pravo neprestano slavlje Poljaci se i Rusini neprestano slavlje, da ga to ljepe i jednako natjecaju, da kanogod prispije doštojnije dočekaju, kamogod prispije. I tim su Slaveni još jednomu dokazali, kako svi i svuda stoji uz svojeg cara i gospodara, govoriti omi poljski, češki, ruski, slovenski i hrvatski, pa ako se car i na nje upre, da nece zato carevina propusti, kao što to zlobno u svetiljne slike. Duge se strane ēuje, ako se Rumunjski proglaša kraljevinom, da će sutradan to isto učiniti i kneževina Srbija. Francesko preporuča balkanskim državicama, neka su slozne i radi loga, da uzmognu ma proti komu očenati i slobodu dunavskog puta; jer će drugac pasti glede trgovine u Budje nezastitne Sake, te biti u svojoj vlastitoj domovini budu sluge. Opet se mnogo govori o savezu med Srbiom i Bugarskom. Bugari da traže nešto Rumuniju, mugo i Macedoniju i komad Tračije. U Macedoniji da se osnovala bugarska liga poput one u Albaniji.

Dakle ipak! Europejska je flota od juče izpod Olenja, slga Turska nije htjela izručiti a dobra Cnoj Gori. Sad da vidimo, kako će i to preći. Usjed te europejske odvražnosti u Carigradu se epel promneno ministarstvo. Englezom se u Argstantu opel sričea nasmehnila. Poslje jedne dobiveni bitke opet su na kojiju u onih daleči stranah i Franceskoj da se sadanje ministarstvo ga kleteba. Isto tako i u Italiji, koju su snube u austro-njemački savez, a ona da nezna, sto bi joj učiniti. Rusija da se trgla sa sua uslijed puta našeg cara u Galiciju, pa da i ona mli ih u susret svojim Poljakom te pružiti unaprijed isti poloaj, sto ga imada Magjari napravili Austriji. I Americi Pero i

Spiljetu, talijanska je famošnja stranka opet pokazala, kako je luda i neopreznata, pa kato mora da joj zahtjev odzvoni u onoj kraljevini.

U hrvatskom se saboru osnovala narodna opozicija pod imenom neodvisne narodne stranke. Vodja joj stari vitez Kukuljević Šakeinski. Dosad ne razpolaze većinom u saboru, ali gdje su Kukuljević, Mrazović i ostali hrvatski poštenjaci, neima dvojbe da je tu i sav hrvatski narod, pa da će se prvo smodnom prigodom i ta okolnost proinjili. Ta je stranka zapisala do sada na svoju zastavu 1. samostalnost finansijsku, da Magjari uvjek nelazu, da Hrvatsku hrane; 2. imenovanje Ban bez protupodpisa ugarskog ministra, da nebude tek lutka u magjarskim rukama; 3. preražvidnu tiskovnog zakona da nebude u protimbi sa hrvatskim kraljevinskim pravom. Ima još mnogo toga. Sto bi trebalo zapisati na tu zastavu, a prije svega čuvanje narodnog imetka, da Magjari nesku hrvatskih Šumal te njimi izplaćuju svoje ludo učinjene dugove.

Dne 4. tek, naš se ministar vanjskih posalih Haymerle sastao u Friedrichsruhe-u sa Bismarkom, a od 12. do 15. naš prestolomajstor Rudolf horavio je u Berlinu kod njemačkog cara Vilima. Izza putu nj. veliče u Galiciju, ova su dva dogadjaja najvažnija u ovo petnaest danah, zato i govor o njih i nagadjanje kojesta sve europsko novinstvo. Jedni boje, da je Haymerle snubio od Bismarka njemačku pomoc proti Rusiji gledje Izotoku, a drugi da je protivno Bismark trazio od Haymerla privolu ka uzpostavljenju tako zvanog trocarškog saveza. Koji pristaju uz prvu vies, nevide nego gotov rat med Austrijom i Rusijom: a koji, uz drugu, nemogu si protumačiti ogorenost, kojom nještoj listovi pišu u Rusiji i u njezinim s. Njemačkom odnosnjih. Sto se nascice, mi bi radi rekli, da rata med Austrijom i Rusijom neće biti, jer ga nesumi i nemože biti. U ostalom sve je Bogu u rukama, pa i taj rat i njegove strasne posljedice.

Gréki kralj i kraljica nalaze se sad kod njemačkog dvora u Berlinu. Istrunjanski knez Karlu da je bilo ondje objevano, da će mu se kneževina proglaštu kraljevinom, ako pristane uz austro-njemački savez. Ali Rumunji kau da bi radje pristali uz savez balkanskih državica, zato se nezna, sto će iz te viesi biti. S druge se strane ēuje, ako se Rumunjski proglaša kraljevinom, da će sutradan to isto učiniti i kneževina Srbija. Francesko preporuča balkanskim državicama, neka su slozne i radi loga, da uzmognu ma proti komu očenati i slobodu dunavskog puta; jer će drugac pasti glede trgovine u Budje nezastitne Sake, te biti u svojoj vlastitoj domovini budu sluge. Opet se mnogo govori o savezu med Srbiom i Bugarskom. Bugari da traže nešto Rumuniju, mugo i Macedoniju i komad Tračije. U Macedoniji da se osnovala bugarska liga poput one u Albaniji.

Dakle ipak! Europejska je flota od juče izpod Olenja, slga Turska nije htjela izručiti a dobra Cnoj Gori. Sad da vidimo, kako će i to preći. Usjed te europejske odvražnosti u Carigradu se epel promneno ministarstvo. Englezom se u Argstantu opel sričea nasmehnila. Poslje jedne dobiveni bitke opet su na kojiju u onih daleči stranah i Franceskoj da se sadanje ministarstvo ga kleteba. Isto tako i u Italiji, koju su snube u austro-njemački savez, a ona da nezna, sto bi joj učiniti. Rusija da se trgla sa sua uslijed puta našeg cara u Galiciju, pa da i ona mli ih u susret svojim Poljakom te pružiti unaprijed isti poloaj, sto ga imada Magjari napravili Austriji. I Americi Pero i

Različite vesti.

Dobro obskrbljeni kolar. Priobčujemo našemu občinstvu što čitamo u triestanskoj „Triester Zeitung“ dne 6. t. m. u broju 206 pod ovim naslovom: „Pisu nam iz Voloskoga: Dne 26. pr. mjes. pozvana bi babica Vidović iz Poljanak i Kati Bernečićev u Idici. Babica vidje, da je nužna liječnička pomoć, poslaje kojicom po g. kotarskog liječnika Dra. Radićeviću ali isti izjaviti, na najrješju mulbe, da nemože radi boljevozajna poc. Postledica izstale liječničke pomoći bila je smrtna pogibjel za roditeljiju i mrtvo rođenje. Dne 29. pr. m. povuša rečena Vidović Marija Zigolićev u Pušarsku i u ovom slučaju bila je potrebna brza liječnička pomoć. Zato su odmah poslali po Dr. Gollobu u Kastav ali ovoga učaja kod kuće no so jo, kako trude, nalođio u Podgradu to tako bijahu prisiljeno babice Vidović i Jolasić iz Kastva same operirati! Kako? budi vam dovoljno da je diete bilo razmazano a minku izdahula!“

Šta mi to primjetiti? Prepuštanje oblastima, da svoju dužnost učine! Samo čemo da reči da je već predušljive godine u „Našoj Slogi“ bio tican dopis iz Podgrada gdje se narod tuži na kotarskoga liječnika. Prepuštanje g. doktoru da se uz materialni interes mado više i iskreno za zdravlje onih kotara brine puštanju na stran politiku i drugo stvari, kojih je sam Jurina i Franina morao zadnji put spomenuti.

Svršajmo željom da se dekreti liječnički predmetu kao obično napiši talijanski ni na podgradske ni voloske občine, jer ogni hel balle stupa. Vidant consulat kod namjestrstva!

C. k. Ženati. Školski vječni javlja, da će se hrvatske školske godine 1880-1 otvoriti pripravnice u Žminju i Kastvu te da će prostati u Vrbniku i Dolini Liepa privrata, da odgojno kojega hrvatskoga vječnija!

Nuške škole. Jur ēuje smo se potužili na nastavu jezik u istarskih poček školama, o kojem jeziku odlučuje c. kr. pokrajinsko vječje. U puljskom političkom kotaru su samo ceteri škole sa učevnim jezikom hrvatskim, premda je kotar većinom Hrvata napušten. U prećem kotaru, većinom Hrvati napušteni su u jedno hrvatsko učenošću. U pažanskom, gdje s malom iznimkom sami Hrvati stanuju, nejma i opet ni jedne učne hrvatske škole. C. kr. kotarske školske vječe u Pazinu raspisuje 13. prosloge ujosača deset službahn: jednu na pazinskoj ženskoj školi, drugu na pazinskoj muškoj, ostalih osam u Linduru, Novakiju, Golegorici, Krungi, sv. Petru u Šumi, Boljanu, Šumbregu i sv. Nedelji. Za osam postavljenih mjesto zahtjeva se osim talijanskoga poznanje i hrvatskoga jezika. To će reći: učevnim jezikom u Pazinu i Labum je talijanski: u ostalih osam takodjer talijanski, ali neštovalj valja da hrvatski znade. Da se decki talijanski naučiti mogu, jer toga u tih ēiste hrvatskih sejih nemaju, da se hajte spome ujadowom počinjenju, za ta valja da učiti i hrvatski znade. A i taj zahtjev poznanja hrvatskoga jezika je samo prati u ovi čijde su užitka, koji i hrvatski znade, jer se pobrinuo, da se takovim odgoj? Koliko mi učimo učimo isto, da nevenimo nikako. Da je po pravu: za pazinsku i labinsku školu moralo bi se zahtjevati osim talijanskoga i poznanje hrvatskoga jezika. To će reći: učevnim jezikom u Pazinu i Labumu je talijanski: u ostalih osam takodjer talijanski, ali neštovalj valja da hrvatski znade. Da se decki talijanski naučiti mogu, jer toga u tih ēiste hrvatskih sejih nemaju, da se hajte spome ujadowom počinjenju, za ta valja da učiti i hrvatski znade. A i taj zahtjev poznanja hrvatskoga jezika je samo prati u ovi čijde su užitka, koji i hrvatski znade, jer se pobrinuo, da se takovim odgoj?

Nengodni pojari. U Preluki, kastavskoj luki, kopa se kamion za Indien volosku i za Ruku. Za taj posao došlo je mnogo radnika iz Italije. Za tim radnici došlo ujoseone i djeca, moglo bi se reći bosa, gladne i besruha. Ta djeca tako se ponajprije, tako su pokrenuta, da se minoge majke na Voloskom nad tim sgravaju, i da se zadržavaju za svoju djecu.

Parlementar. Oraka se zero adaptap na tjedan Boč na njemackom jeziku istražuju politična novina, koja se bari i gospodarstvo i vojnički pitanji. Cilj joj je najvjerniji zastupati slavenske interese te tamo narodnost u slobodoučnom dubu razvijati te ih međusobno približati. U radnji brojesci pri obetia je više članakih titulih se Hrvatske, gdje se konstruktivno nastoji jedino dobrobit i napredak hrvatske domovine. Stoga mjesecno 25. nov. na četvrt godine t. 2.75; na godinu t. 11. Tko se teli predbrojiti, taj neka se obrati Parlamentar, L. Wallerstrasse 5 — Wien.

Šoba. Br. 36. ore slovenska svaki tjedan u Gorici izlaže novine bijajo od drav. odjelj. objavljenjem i to radi jednoga članka pol. naslovom „Tu mi se moja moć“ a pod tim: mjestem razmjene trije nemjestraka g. bar. de Pretes.

ŠVAŠTA PO NJEŠTO.

Kako Indijanci izprose djevojku? Kod Indijanca stoji kći prema svemu otcu u odnosu, kao egipatska robinja napremi svemu vlastniku. Ona je glavica, posjed svoga otca; ona se prodaje onomu koji najviše nude. Zato je i prošta djevojke skopljana često s najimješnjim prizori, a da postejdaju nežlosti odvise djevojke. Evo takova prizora: „Ja kanim vasu kćer uzeti za ženu“, veli ljubovnik otencu. „Ona je ružna star, liena kao medjer, neza kuhati ni raditi, i nemože se za nista upotrebiti. Ali ja vidim, da vam mora biti toretina te ču ranju ujeti, da vam izkažem svoju ljubav. Koliko tražite za djevojku?“ Otac odgovara često: „Vi hočete moju vrlo ljubljenu, milu kćer, najbolju i najdaniju, koja je ikada rodjena? Najbolju kuharcu, najnarljiviju i najposlušniju radnicu u čitavom plemenu? Ja nemogu biti bez sroda kćeri. Ja je nedam nikomu, a ujmanje vam, koji ste mladi i posedujete samo jedan skalp (kožu od neprijateljeve glave). Osim toga sto ukrali jedva više od dva ponina i nemožete mi naplatiti kćeri. Ja zahtievam dvadeset ponina i tri bivolske kože.“ — „Dvadeset ponina i tri kože!“ više raznajeno prosac. „Dvadeset jakih, mraunih ponina za tako ružnu, mraunu žensku, koja vredi jednu bivolsku kožu! Za to mogu kupiti dvadeset boljih djevojaka!“ Pazarjenje se po tom nastavlja uz viku i pozvanje baz olizira na prisutnost djevojke — otac hvali svoju kćer, a prosac ju grdi. Vidi li otac, da je prosac nestriješljiv i popustljiv, onda zategne prodnju na višu neđelju: Napokon bude djevojka prodana uz običan sajsanski cenenje djevojaka, za tri ili četiri ponina i postaje vlastuščica mladoženje. O knakovitih obrednih vjenčanja neima naravno kod tih hrvatih ni govor. Kad je kupovina izplaćena, onda odvode muž ženu u otvoren fator, da ostane toj, dok ga mnogobrojna obitelj neprisilil ili mu bogatstvo nedostupi, da si podigne vlastiti „lodž“ (fator.)

Bratovčina hrv. ljudi u Istri.

POZIV.

Bratovčina hrv. ljudi u Istri imati će dne 5. listopada pred podne u Kastvu svoju redovitu godišnju skupštini, kojoj se pozivaju svi, koji po pravilih pravo imaju.

Program:

1. Izvješće tajnikovo.
2. Izvješće blagajničkovo.
3. Izbor novog odbora.
4. Predlozi članova.

U Kastvu dne 11. rujna 1880.

Vjekoslav Vlah
Prezident

E. Jelutić
Tajnik

Natečaj.

C. k. Namjestništvo u Trstu razpisalo je dne 19. augusta sljedeći natečaj, za podporu (stipendij) jednomu siromašnomu učeniku Istre.

Br. 11447 IX.

Početkom prvog tečaja školske godine 1880-81. podijelić će se jedan državni stipendij za Istru od godišnjih 84 flor.

Na taj stipendij imaju pravo gimnazijalni učenici, koji pripadaju kojoj občini Istra izuzev otoka te se kante svećeničkomu stalištu posvetili.

Molbenice sa priloženimi svjedočbama: krsta, ciepljenih kožicah, siromastva i zadnjih dvaju skolskih tečaja a k tomu podvrdu oblasilih da pripada kojoj občini Istra neka se dostave kroz dionična predstavljena školski Ravnateljstva Visokomu e. k. Namjestništvu ili Prečasnomu biskupskomu Ordinarijatu u Trstu do 10. Oktobra 1880.

Priobćeno.

Jednoga dneva načrtao „Post-Anweisung“ da dobijem knjižicu „Rieč Istarskih Hrvata“ učiovi adresu, kako ne nadobi zabilježena u br. 15. ove g. „Našoj Slogi“.

Tu „Post-Anweisung“ poslala po mojoj kćerkiji u ovaj poštarski ured. Gosp. Ivan Malabotich upravitelj vidio na listnici ime „Susk“ reci djevojci „diseghe cheh seriva altrimenti questo?“

Civ ovo dodatak hćerkiji gori napomenuti broj „Naše Slogi“ podertava mjesto gdje se nalazi zabilježena ova naručba te ju naputih da prosi logičnovnika, nek pozi, jer je adresa upravo onako napisana, kako se nalazi u „Našoj Slogi“. Moja hćerka tako i učinila naručiv pred njega „Našu Slogu“ i „Post-Anweisung“. G. Malabotich nsladio se je baciti na tlo „Našu Slogu“ govoreći: „no guarda niente, via, via!“ Moralnost takovoga postupka izvesti nebude nikomu težko.

U Barbanu dne 7. rujna 1880.

Josip A. Batel.

Upozorujemo i mi slav. direkciju postala, da pozove strogo na račun ovakve ljude, koji neće odopraviti sasvim korektno izpunjenu „Post-Anweisung“ (imamo ju u rukah) jedino s logom, jer je hrvatskim jezikom pisana. Skoro da nebi ovojek vjerovao, da se to još može sgoditi.

Uredništvo.

Pregled tržaškog tržišta.

dne 9. Septembra 1880.

	OD	DO
	for. 1. fl.	for. 1. fl.
Vogak primorski i ugarski za 100 kg	—	—
Kafa Portorose	102	120
S. Doningo	78	86
Rio polak visoki	72	80
Cukar austrijski	35 30	36 30
Urolje traste bubrege (Ort-santomo)	32 50	33 50
Naranča skrivenica	140	160
Karbo palježice	100 kg	5 30
lovanjinsko	—	—
dalmatinsko	—	—
Smokve Kalanaki	18	—
palježice	—	—
Limunski skrivenica	16	11 20
Badeonski ili mandulski pulj. za 100 kg	90	95
dalmatinsko	—	—
Leptinja	28	31
Šljive	10	24 30
Pionica ruská	12	12 10
ugarska	—	—
gelačica	—	—
Kukuruz (turkijski ruská)	—	—
ugarski	—	—
Hal	9 50	—
Jodan	—	—
Zob ugarski	17	8 30
arbanski	—	—
Paulj (satuli), polag visoki robe	8	9 10
Bob	—	—
Leda	14	14 30
Oriči talijanski	19 20	22 20
ingotski (kitajski)	15 25	17 20
Vuna bosanska	100	15 20
moravska	—	—
arbanska	110	12 20
Istarska	—	—
Daska koručke jelovica	18	22
sljeverške	15	22
Greda	11 10	13 30
bukovice	7 50	12 10
Ulio Italij. nitje visoki za 100 kg	41	42 10
najboljio	51	70
stredojovretri	—	—
dalmatinsko	—	—
Istarsko	—	—
Kamenko ulje a barjalič a hrušata	12 20	12 20
a hrušata	13	5 20
Kote strojene načke	145	155
suha vojloče načke	—	—
dalma. ist. i bos.	76	96
janječe načke	za 100 kom.	90 100
dalmatinsko	60	72
korje	—	—
runečne slane	—	—
sube	—	—
rožje za 100 komada, u širokra	28	32
širokra	—	—
Sardole i basil	100 kg	12 20
Vitrol modri	za 100 kg	25
zeloti	—	—
Mario	—	—
Loj dalmatinski i satiki	41	45
Mati (sali raztopljeno)	30 30	31 31
Slanina	23 60	59 59
Rakija citočar (100 litera)	—	—
Olejci i tarasi	za 100 kg	30
Hoj nački	—	—
istaraci	—	—
Litka od Javorika	12	14
Vinske strugotine (Gripula)	splob	31 31
Med	—	—
Lumber (jabučice od Javorika)	12 25	13
Pakli basil od 100 kg	37 75	4 4
Canje (traces)	za 100 kg	2 15
Katram dalmat.	14	16

Tek Novaca polug Borse u Trstu
od 1-13. Septembra 1880.

Broj	Cardinali (Cesini)	Napoboljšani	Lište seti.	Prid. str. bro taglo	Dale čekati	Napobolj šani	Lište seti.	Prid. str. bro taglo
1	3.02	0.35	—	—	9 3.56	9.10 11.80	—	—
2	3.32	0.35	11.71	—	10 3.48	9.11 11.80	—	—
3	3.32	0.35	11.71	—	11 3.48	—	—	—
4	3.34	0.36	11.76	—	12 3.49	—	—	—
5	—	—	—	—	13 3.39	9.11 11.80	—	—
6	5.31	0.38	—	—	—	—	—	—
7	5.38	0.39	11.77	—	—	—	—	—

Častnim erkvenim oskrbnicičtvom.

Erkvenim je zakoni naredjeno, da se u erkvali rabe za službu božju svice, koje su jedino iz voska. Pošto se palj od nekoliko godina potelo mjesto u vosak, koji im služi za pripravljanje erkvenih svieča, mnogovrstni tuk: podpisani željom, da po erkvenom zakonom posluži svim erkvenim oskrbnicičtvom pravim sviečam iz čista voska, za prosio je ovilješnju sl. nadbiskupsku kuriju, da bi ona blagozvoljila nadzari njegove svieče I. vrsti (I. compimento), koje bi imale služiti za erkvenu porabu. I došla, sl. nadbiskupska kurija primi tu ponudu dekretom od 28. marta t. g. broj 466 ustanovali posebnu nadzorničku komisiju, koja će uvjek skrbno paziti, da moje svieče I. vrsti (I. compimento) budu baš iz prava čista voska.

Tako su svieče vredne svake povjale, ne samo zato, što su iz čista voska, nego jošto što mirno i po udru gore, nekapljiv i nekidaju se, vlastitost, radi kojih i bježu odlikovane u raznih izložbi.

Podpisani providjen je ujek većkom zalogom takovih svieča svake veličine i debljine, a još k tomu i du plirah, uskrnuli i slikanih svieča svake vrsti. A da bude č. erkveni oskrbničtvom lagje, podpisani činil je doc svieče, svim onim, koji ga kakvom naredbom počaste, u najbližju železničku postaju, postu, ili luku i to bez platno (franko) i prsto svake vozarine uz cijenu fl. 2.50 kilogram (dakle fl. 4.10 fnt) plativši račun u vreme 2 mjesecih, a kasnij m. će se isplatiti računat 6 po sto god. interesa.

Ako bi tko zelio svieče nize vrsti lahko ga poslužim onimi II. vrsti, rečenih „sotlana“ po fl. 2.20 kilo, kanoti i bielimi III. vrsti po fl. 1.80 kilo istom pogodbom kao odzgor.

Nahodi se kod mene takodje skla dišeke križnih putal u oleografiji pozlaćenim i rujavini okviri razne veličine po baš spodobnoj cijeni, kanoti i izvrsna tunjana i drugih stvari za erkvenu rabu.

U Gorici (Görz) mjes. oktobra 1879

Alojzio Bader

svićešar Sjemenarska ulica broj 125

Oglas.

Javljamo našim čitateljima i ostalomu štovanomu občinstvu, da smo pomogli „Matice Hrvatske“ dall preštam-pati iz „Naše Slogi“ u posebnu knjigu, koja u maloj osmini iznosi preko 380 stranah,

ISTARSKE

HRVATSKE

Knjiga se može dobiti kod Odpravnicičva ovog lista po for. 1. Čist je dobitak namjenjen „Našoj Slogi“! „Bratovčini hrvatskih ljudi u Istri“, zato se nadamo, da ćemo ju razprodati u najkratčem vremenu.

ODPRAVNICKO NAŠE SLOGE.